

[Wilhelm.]

blevet udtyndet i forhold til det, der lå den 25. marts. Så er der sket en voldsom undergravelse af de pæne ord om, at der ikke må ske uhensigtsmæssige ombygninger. Når ministeriet svarer, at det at opstille en brusekabine i et opholdsrum ikke altid må anses for en uhensigtsmæssig ombygning, så mener jeg ikke, der er mange realiteter tilbage i de pæne ord om, at huslejenævnene og andre kan forhindre de uhensigtsmæssige ombygninger.

Hvad angår overgangsbestemmelserne er det helt galt. Der har man frafaldet det, som ville have reduceret tallet på de 27.000 boliger meget væsentligt, det, der stod i bemærkningerne til martsforslaget, nemlig at man kun tillader overgangsbestemmelserne anvendt for boliger, hvor ombygningerne har fundet sted, eller kvalitetskravene på anden vis var opfyldt, inden den 25. marts. Se, det ville have reduceret de 27.000 boliger formodentlig ikke så lidt. Det har man frafaldet. I den modstrid, der var mellem lovteksten og bemærkningerne, har man valgt den bløde formulering, og det vil sige den, der giver størst mulighed for spekulationen. Når man så yderligere frafalder 7 års reglen i forbindelse med overgangsordningen, er det en forøgelse op mod grænsen på de 27.000 mulige udstykninger efter de gamle regler. De to ting tilsammen betyder, at de 27.000 boliger ikke længere er et teoretisk maksimum, men er det faktiske tal, der vil kunne køre igennem efter de gamle, skræbede krav.

Dertil kommer den forøgelse, der ligger i ændringsforslaget nr. 21 til L 133, hvor man fejlagtigt i bemærkningerne kalder det en supplerende betingelse. Det vil de fleste rent sprogligt opfatte som en stramning, men det er der ikke tale om. Der er tale om en udvidet spekulationsmulighed. Den supplerende betingelse er i virkeligheden en alternativ vej til at komme igennem overgangsreglerne, og derfor en udvidelse af antallet på de 27.000, idet den vedrører folk, der ikke har henvendt sig til landinspektør, men som har opnået byggetilladelse.

Jeg vil ikke og har aldrig villet eller turdet tage stilling til, hvor stor en udvidelse dette betyder, men jeg har den dybeste mistillid til det svar, vi har fået fra boligministeriet i dag, om, at det højst skulle betyde 3.000 boliger ekstra. Der er intet belæg for det; det er

et skøn ud i den blå luft. Mig bekendt har der internt i den socialdemokratiske gruppe, eller den socialdemokratiske boligafdeling af gruppen, hvad ved jeg, været skarp kritik af et sådant svar og været vurderinger, der gik op i nærheden af 15.000-20.000 flere boliger ved denne åbning. Det skal jeg heller ikke kunne tage stilling til, men jeg kan sige, at den, der først og fremmest har gennemtvunget denne åbning, er fremskridtpartiets fru Kirsten Jacobsen, og at det er gjort ud fra den vurdering, at de fleste ville gå den vej og ikke gå vejen over landinspektøren først.

Jeg må sige, at efter mine erfaringer er det sådan, at fru Kirsten Jacobsen af en eller anden grund plejer at være mere fortrolig end boligministeriets eksperter med boligspekulanternes adfærdsnormer. Jeg tror altså også i denne sag, at fru Kirsten Jacobsen har mere ret i, at dette vil være den normale vej, og at det altså er en betydeligere udvidelse, end boligministeriet har i sit politisk bestemte tal på de 3.000.

Hvad er det så man slipper igennem ved overgangsordningerne? Det har Nørrebro's Beboeraktion vist os et grelt billede af i en præcis opgørelse, de har lavet for den sorte firkants vedkommende. Den er kommet som bilag nr. 70 til boligudvalget. Jeg kan ikke gennemgå den i detaljer, men tage nogle hovedpunkter af den.

Der er adskillige eksempler i det værste kvarter i København, i den sorte firkant, på, at lejligheder bliver udstykket og stadig væk vil blive det efter overgangsordningerne, de ligger på bestilling hos stadsinspektøren i øjeblikket. Lejlighederne er i gruppe 1 a og gruppe 1 b, og hvad er det for nogle? Gruppe 1 a er boliger, der er kondemnable med en frist på under 5 år med uafhjælpelige mangler ifølge boligkommissionen. De er med i udstykningsplanerne her, og de vil ikke blive forhindret af det, man nu laver. Gruppe 1 b: kondemnable boliger med frist på mere end 5 år med uafhjælpelige mangler ifølge boligkommissionen. Endnu større tal kommer man op på, hvis man tager gruppe 2 med. Gruppe 2, hvad er det for nogle? Det er utidssvarende, forældede og udslidte boliger, hvor det ikke er økonomisk rimeligt at modernisere dem. Det er den københavnske boligkommissions bedømmelse af disse boliger. De flourer i en lang stribe som udstykningsboliger i den sorte